

a vízvezetési gépész, a vágóhídi másodgépész a XI. fizetési osztályban maradnak.

Az *anyakönyv* hivatal szomszédjából az anyakönyvvezetőt a VIII., az anyakönyvvezető helyettesét a X. fizetési osztályban hagyja a bizottság. A *javadalmi hivatal* személyzetének beosztásánál *Hoffer Jenő* kéri a bizottságot, hogy a javadalmi ügyvezetőt a IX. fizetési osztályból a VIII.-ba sorozzák be. *Taschler Endre* ellenzi az indítványt. A bizottság a javadalmi ügyvezetőt a IX. fizetési osztályban hagyta.

Frankl Antal arra való tekintettel, hogy a vámfelügyelőnek igen fontos hatásköre van: kilencvenöt embernek a főnöke, kéri a bizottságot, hogy a javadalmi ügyvezető fizetésével egyforma fizetést kapjon. A bizottság egy szótöbbséggel mellőzte *Frankl* indítványát.

Ugyancsak a IX. fizetési osztályban marad a javadalmi pénztárnok és a javadalmi könyvelő. *Vass Károly* a javadalmi könyvelő részére 300 korona pótlék megszavazását kéri. A bizottság a pótlékot nem szavazta meg. A X. fizetési osztályban marad a javadalmi pénztári tiszt és a segédvámfelügyelő. *Frankl Antal* a vámkezelők érdekében szólal föl. A vámkezelők 720 korona lakbért kapnak, a vámőrök pedig 200 koronát. Mindkét állásbeliek természetben kapják a lakást

s mégis a vámkezelők ugyanolyan egy szoba konyhából álló lakásban laknak, mint a vámőrök. Indítványozza, hogy a bizottság a differenciát készpénzben utalja ki a vámkezelőknek.

A bizottság 200 koronát szavazott meg a vámkezelőknek lakbér különbözet címén.

Az előadó javaslatát fogadta el a bizottság a javadalmi segédkönyvelőre, (a javadalmi irnokra és a mázsamesterre nézve, a kik a huszonhárom vámkezelővel együtt a XI. fizetési osztályban maradnak. Ezzel a bizottság befejezte a fizetésrendezési javaslat tárgyalását.

Az ülésen résztvettek az elnökön és az előadón kívül *Bokor Pál* helyettes polgármester, *Balogh Károly*, *Gaal Endre* dr. tanácsosok, *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitány, *Tóth Mihály* főmérnök, *Turóczy Mihály* dr. tiszti főügyész, *Faragó Ödön* dr. tiszti főorvos, *Pálffy József* árvaszéki elnök, *Skultéty Sándor* főkönyvvivő, *Back Bernát*, *Bodnár Géza* dr., *Bokor Adolf*, *Boross József* dr. főorvos, *Cserő Ede* dr., *Frankl Antal*, *Hoffer Jenő*, *Holtzer Aladár*, *Kiss Arnold*, *Kószó István* dr., *Kormányos Benő* dr., *Landesberg Mór*, *Nyilassy Pál* dr., *Obláth Lipót* dr., *Szigyártó Albert* és *Vass Károly* bizottsági tagok.

LEMONDOTT A KORMÁNY.

(A munkapárt értekezlete. — Ováció Lukácsnak. — Khuen beszéde. — Az ellenzék estélye. — Bevonnak a Házba. — Tüntetésre készülnek a szociálisták.)

(Saját tudósítónktól.) Budapestről jelentik: A Magyar Távirati Iroda ma éjjel a következő rövid hivatalos jelentést adta ki:

Ma este hat órakor minisztertanács ült össze. A tanácskozáson, a mely egy óra hosszáig tartott, elhatározta a kormány, hogy beadja lemondását.

Ugyancsak ma este hat órára tüzték ki a munkapárt értekezletét, de az értekezlet a minisztertanács miatt csak este hét órakor kezdődött. Már jóval hét óra előtt nagy élénkség uralkodott a munkapárt helyiségében, megjelent a tagok tulnyomó része. A diskurzus tárgya természetesen a mai nap eseménye volt s a munkapárt tagjai meleg lelkesedéssel beszéltek Lukács Lászlóról és miniszterelnökségének érdemeiről.

Az értekezletet *Khuen-Héderváry* Károly gróf, elnök nyitotta meg s nyomban a megnyitó szavak elhangzása után átadta a szót *Lukács Lászlónak*.

Feszült figyelem és néma csönd előzte meg Lukács szavait, aki méltóságteljes nyugalommal mondotta a következőket:

— Mélyen tisztelt konferencia! Az imént megtartott minisztertanács elhatározta, hogy a történt események következtében a kormány beadja lemondását öfelségének. Erre vonatkozólag holnap jelentést teszek a képviselőházban.

— Endgedje meg a tisztelt konferencia, — folytatta Lukács, — hogy ez al-

kalommal arra a pár szóra szorítkozzam és arra kérjem, hogy mivel holnap a kormány lemondásának bejelentése következtében tárgyalás a Házban nem lesz s hogy az ülések is mindaddig elnapoltatnak, a mig öfelsége legkegyesebb elhatározása a jövő alakulás tekintetében be nem következik, méltóztassék megengedni, hogy arra kérjem a konferenciát, hogy a már kitűzött ügyek tárgyalásától eltekinteni méltóztassék.

A munkapárt tagjai hatalmas éljenzéssel fogadták Lukács szavait és szünni nem akaró ovációval halmozták el. Percekig tartott, amíg az ováció lecsillapult s ekkor *Khuen-Héderváry* emelkedett szólásra.

Beszédében méltatta Lukács érdemeit. Kijelentette, hogy azzal a lépéssel, a melyet Lukács *Tisza István* gróffal együtt tett, olyan érdemeket szerzett, melyek soha nem hervadhatnak el. Meg vagyok győződve róla, — mondotta *Khuen*, — hogy nem sok idő múlva Lukács legnagyobb elölenségei is be fogják látni, hogy az országot a legrettenetesebb helyzettől mentette meg *Tiszával* együttesen tett lépése, amelyet éppen abban a pillanatban csináltak, amikor a monarchia veszéllyel fenyegető bonyodalmak előtt állott. Ezután a párthoz szólva, *Khuen* arra kérte a tagokat, hogy azt az összetartást, amely eddig is meg volt közöttük, továbbra is tartsák fenn, mert csak így remélhető, hogy a mai nehézségből a párt egységesen és diadalmasan fog kikertülni.

Ezután ismét Lukács László szólt néhány szót. Meleg hangon köszönte meg a pártnak iránta tanúsított jóindulatát. Kijelentette, hogy nem akar belebocsátkozni politikai diskussziók fejtegetésébe, ő is ember s annyira hatása alatt van az ítéletnek, hogy az eseményeket tisztán megítélni nem tudja.

Ezután *Khuen* elnök az ülést a tagok lelkes éljenzése közben berekesztette.

Mi lesz a Balkánon?

— Gesov és Pasics tanácskozása. —

(Saját tudósítónktól.) Még mindig nem történt semmi irányban döntés, úgy, hogy nagy a bizonytalanság a balkáni kérdésben. Bulgária és Szerbia, valamint a bolgárok és görögök közt nagy az ellentét és türelmetlenség vett erőt az embereken. Mindazért megpróbálják a békés elintézést. Ebben az ügyben tárgyalt is Szerbia és Bulgária miniszterelnöke és *Pasicsnak* *Gesov*val való találkozása közel három óra hosszáig tartott. A megbeszélések nagyon komoly jellegűek voltak és ezek folyamán kitűnt, hogy mindkét részről megvan a hajlandóság arra, hogy kölcsönös előzenységgel a balkáni szövetség fentartását lehetővé tegyék.

Konstantinápolyból jelentik, hogy szerdán életbelép a török-bolgár békeszerződés, úgy, hogy a csataldzsai vonalon holnap megkezdik a leszerelést.

A szerb-bolgár kérdés állásáról szóló diplomáciai jelentések jogot adnak arra a reményre, hogy minden nehézség ellenére is meglesz a békés megoldás. Itt föltételezhetőnek vélik, hogy *Pasics* és *Gesov* alapvető kérdésekben már megegyeztek és aggodalom nélkül döntőbírósnak fogják magukat alávetni.

Ép ily optimisztikusan hangzanak az albán határkérdésről szóló londoni hírek. A londoni konferencia csütörtökön fog ezzel a kérdéssel foglalkozni. Az égei szigetekről folyik a tárgyalás és valószínűleg kielégítő megoldással csakhamar be is fejeződik. A konferencia azután nyugodtan tárgyalhatja majd az albán alkotmány kérdését.

A mai napon még ezek a jelentések érkeztek:

A szövetség kérdése.

Belgrád, június 3. *Pasics* és *Gesov* találkozása, amely három óra hosszáig tartott, rendkívül komoly volt. A tanácskozás folyamán a szerb és a bolgár államférfiak egyaránt hangoztatták azt az igyekezetüket, hogy kölcsönös előzenységükkel a balkáni szövetség fentartását lehetővé tegyék. Ennek következtében az ujonnan teremtett helyzetet optimisztikusan ítélik meg.

Gesov és Pasics nyilatkozata.

Páris, június 3. *Gesov* bolgár miniszterelnök Caribrodából visszatérve a *Matin* tudósítójának a következőket jelentette ki:

— Remélem, hogy *Pasics*csal való találkozásom bizonyos erkölcsi detente-ot fog előidézni. Jóindulatu dokumentálására beleegyeztünk a négyes értekezletbe. Nem lehetetlen, hogy ez a négyes értekezlet kivezető utat talál kritikus helyzetünkéből.

Arra a megjegyzésre, vajjon *Pasics* nem volt-e tulságosan merev, *Gesov* azt válaszolta, hogy ő a maga részéről szintén nem engedhet.

Pasics szerb miniszterelnök ugyancsak a *Matin* tudósítója előtt a következőket jelentette ki:

— Semmi ok sincs arra, hogy nekünk gratulálni lehessen. Találkozásunk igen szíves volt. A magam részéről nagyon meg vagyok elégedve, hogy elhatároztuk az összes kérdések megoldását, harmadik tényező bevonása nélkül. Megegyeztünk abban, hogy a szövetségesek vezetői összeüljenek és végleges megegyezést hozzanak létre a balkáni szövetségeseket érdeklő kérdésekben. Nagy nehézségeket kell megoldani, amelyek azonban nem áthidalhatatlanok, ha a szövetségeseket jóakarattal vezeti. Remélem, hogy a há-